HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

11 mai 2017*

RecursMarcă a Uniunii EuropeneÎnregistrarea unor semne constituite dintr-o suprafață cu puncte negreDeclararea nulitățiiRegulamentul (CE) nr. 40/94Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) Articolul 51 alineatul (3)

În cauza C-421/15 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 29 iulie 2015,

Yoshida Metal Industry Co. Ltd, cu sediul în Tsubame-shi (Japonia), reprezentată de J. Cohen, solicitor, de T. St Quintin, barrister, și de G. Hobbs, QC,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de A. Folliard-Monguiral, de D. Gaja și de J. Crespo Carrillo, în calitate de agenți,

pârât în primă instanță,

Pi-Design AG, cu sediul în Triengen (Elveția),

Bodum France SAS, cu sediul în Neuilly-sur-Seine (Franța),

Bodum Logistics A/S, cu sediul în Billund (Danemarca), reprezentate de H. Pernez, avocate, și de R. Löhr, Rechtsanwalt,

interveniente în primă instanță,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul J. L. da Cruz Vilaça (raportor), președinte de cameră, doamna M. Berger, domnii A. Borg Barthet și F. Biltgen și doamna K. Jürimäe, judecători,

avocat general: domnul M. Szpunar,

grefier: domnul R. Schiano, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 29 septembrie 2016,

* Limba de procedură: engleza.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 8 decembrie 2016,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Yoshida Metal Industry Co. Ltd (denumită în continuare „Yoshida”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 21 mai 2015, Yoshida Metal Industry/OAPI (T-331/10 RENV și T-416/10 RENV, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2015:302), prin care acesta a respins acțiunile sale având ca obiect anularea Deciziilor Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 20 mai 2010 (cauzele R 1235/2008-1 și R 1237/2008-1, denumite în continuare „deciziile în litigiu”), privind proceduri de declarare a nulității, formulate de Pi-Design AG, de Bodum France SAS și de Bodum Logistics A/S (denumite în continuare, împreună, „Pi-Design și alții”), cu privire la două mărci ale Uniunii Europene înregistrate de Yoshida.

Cadrul juridic

2 Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146) a fost abrogat și înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1), intrat în vigoare la 13 aprilie 2009. Cu toate acestea, având în vedere data faptelor, prezentul litigiu este în continuare guvernat de Regulamentul nr. 40/94, cel puțin în ceea ce privește dispozițiile care nu au un caracter strict procedural (Hotărârea din 6 martie 2014, Pi-Design și alții/Yoshida Metal Industry, C-337/12 P-C-340/12 P, nepublicată, EU:C:2014:129, punctul 2).

3 Articolul 7 din Regulamentul nr. 40/94, intitulat „Motive absolute de refuz”, prevedea:

„(1) Se respinge înregistrarea următoarelor:

[…]

(b) mărci care sunt lipsite de caracter distinctiv;

[…]

(e) semne constituite exclusiv din una dintre următoarele:

[…]

(ii) forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic;

[…]

[…]

(3) Alineatul (1) literele (b), (c) și (d) nu se aplică în cazul în care marca a dobândit, pentru produsele sau serviciile pentru care se cere înregistrarea, un caracter distinctiv după ce a fost utilizată.”

4 Articolul 51 din regulamentul menționat, intitulat „Cauze de nulitate absolută”, prevedea:

„(1) Se declară nulitatea mărcii [Uniunii Europene], ca urmare a unei cereri depuse la Oficiu sau a unei cereri reconvenționale în cadrul unei acțiuni în contrafacere:

(a) atunci când marca [Uniunii Europene] a fost înregistrată contrar dispozițiilor articolului […] 7;

[…]

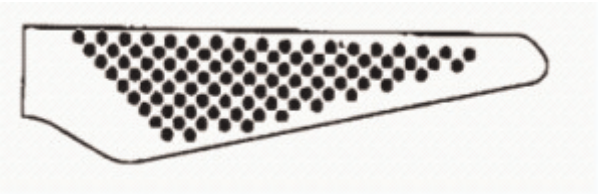
(3) În cazul în care cauza de nulitate nu există decât pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care marca [Uniunii Europene] a fost înregistrată, nulitatea mărcii nu poate fi declarată decât pentru produsele sau serviciile respective.”

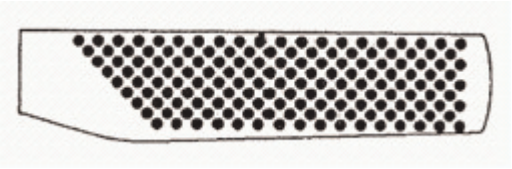
Istoricul cauzei și deciziile în litigiu

5 Situația de fapt aflată la originea litigiului este prezentată la punctele 1-15 din hotărârea atacată după cum urmează:

„1 La 3 și la 5 noiembrie 1999, [Yoshida] a formulat cereri de înregistrare a unei mărci [la EUIPO, în temeiul Regulamentului nr. 40/94].

2 Mărcile a căror înregistrare s-a solicitat sunt semnele reproduse în continuare:

3 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasele 8 și 21 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare (denumit în continuare «Aranjamentul de la Nisa»), și corespund următoarei descrieri:

— clasa 8: «Tacâmuri, foarfeci, cuțite, furculițe, linguri, pietre de ascuțit, suporturi pentru pietre de ascuțit, oțeluri de ascuțit, pensete pentru oase de pește»;

— clasa 21: «Ustensile și recipiente de menaj sau de bucătărie (care nu sunt nici din metale prețioase, nici placate cu acestea), mixere, spatule pentru bucătărie, blocuri pentru cuțite, cupe pentru tarte, cupe pentru prăjituri».

4 Prin deciziile din 14 septembrie 2000 și din 23 noiembrie 2000, examinatorul a respins cererile de înregistrare menționate pentru motivul că semnele în cauză erau lipsite de orice caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 […].

5 În urma anulării, la 31 octombrie 2001, de către Camera a doua de recurs a [EUIPO] a uneia dintre deciziile de respingere menționate anterior, examinatorul a ridicat, la 11 iulie 2002, obiecția privind cealaltă cerere de înregistrare. Mărcile în cauză au fost înregistrate la 25 septembrie 2002 și la 16 aprilie 2003.

6 La 10 iulie 2007, [Pi-Design și alții] au solicitat declararea nulității acestor mărci în temeiul articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94 […], pentru motivul că acestea au fost înregistrate cu încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din regulamentul menționat […]. În observațiile lor din 17 decembrie 2007, [ele] au adăugat că înregistrarea ar trebui de asemenea declarată nulă din cauza lipsei caracterului distinctiv al mărcilor în cauză.

7 Prin deciziile din 15 și din 21 iulie 2008, divizia de anulare a [EUIPO] a respins în întregime cererile de declarare a nulității.

8 La 25 august 2008, [Pi-Design și alții] au formulat o acțiune împotriva fiecăreia dintre deciziile diviziei de anulare.

9 Prin [deciziile în litigiu], Camera întâi de recurs a [EUIPO], în temeiul motivului absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. [40/94], a admis acțiunile și a anulat deciziile diviziei de anulare.

10 La punctele 24-28 din decizii[le în litigiu], camera de recurs a observat mai întâi că, la data depunerii cererilor de înregistrare, semnele erau pur și simplu calificate drept «figurative», fără ca la acestea să fie anexată vreo descriere. În urma obiecțiilor ridicate de examinator, reclamanta ar fi precizat că semnul era o reprezentare bidimensională a «formei unui produs», și anume un mâner de cuțit [cauza R 1235/2008-1], sau că acesta reprezenta «motivul pentru mânere de cuțite» [cauza R 1237/2008-1]. În corespondența ulterioară cererii de declarare a nulității formulate de [Pi-Design și alții], semnul ar fi fost însă descris de reclamantă ca fiind «o figură geometrică aleatorie» sau un «motiv constituit din puncte» [cauza R 1235/2008-1].

11 Potrivit camerei de recurs, această din urmă descriere ar fi fost elaborată cu scopul precis de a evita aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. [40/94], fotografiile cuțitelor comercializate de titular confirmând că, în ceea ce privește cadrul din jurul punctelor negre, acesta reprezenta conturul unui mâner de cuțit și că aceste puncte reprezentau cavități.

12 Camera de recurs a susținut în această privință, la punctul 29 din decizii[le în litigiu], «că o marcă trebuie să fie examinată ținând seama de toți factorii relevanți în speță. Printre acești factori se numără în mod natural informațiile și documentele prezentate voluntar de titularul mărcii în susținerea cererii sale».

13 În continuare, la punctele 30 și 31 din decizii[le în litigiu], camera de recurs a arătat că «semnul este o marcă figurativă care constă dintr-o reprezentare bidimensională a mânerului produselor pentru care se solicită înregistrarea». Totuși, potrivit acesteia, clasificarea unei mărci drept figurativă nu excludea din oficiu aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. [40/94].

14 În sfârșit, camera de recurs a examinat, la punctele 33-41 din decizii[le în litigiu], dacă punctele negre reprezentând cavități îndeplineau o funcție tehnică. Întemeindu-se pe datele referitoare la brevetele existente, ea a concluzionat că respectivele cavități erau necesare pentru obținerea unui efect antiderapant și că faptul că era posibilă obținerea aceluiași rezultat cu alte forme nu excludea aplicarea motivului de refuz în cauză.

15 Întrucât a declarat înregistrările nule în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. [40/94], camera de recurs nu a considerat necesar să se pronunțe cu privire la celălalt motiv de nulitate invocat de [Pi-design și alții], a cărui admisibilitate era contestată de reclamantă."

Procedurile în fața Tribunalului și a Curții și hotărârea atacată

6 Prin cererile introductive depuse la grefa Tribunalului la 12 august și la 15 septembrie 2010, Yoshida a formulat acțiuni prin care urmărea anularea fiecăreia dintre deciziile în litigiu. În susținerea acțiunilor sale, Yoshida a invocat un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94. Acest motiv era alcătuit din trei aspecte, întemeiate, primul, pe o interpretare eronată a domeniului de aplicare al acestei dispoziții, al doilea, pe aprecierea eronată a obiectului mărcilor în cauză, iar al treilea, pe aplicarea eronată a acestui motiv de refuz.

7 Prin Hotărârile sale din 8 mai 2012, Yoshida Metal Industry/OAPI – Pi-Design și alții (Reprezentarea unei suprafețe triunghiulare cu puncte negre) (T-331/10, nepublicată, EU:T:2012:220), și Yoshida Metal Industry/OAPI – Pi-Design și alții (Reprezentarea unei suprafețe cu puncte negre) (T-416/10, nepublicată, EU:T:2012:222) (denumite în continuare „Hotărârile din 8 mai 2012"), Tribunalul a admis al doilea aspect al motivului unic invocat de Yoshida și a anulat deciziile în litigiu.

8 Prin cererile depuse la grefa Curții la 16 iulie 2012, Pi-Design și alții au formulat recursuri prin care solicitau Curții anularea Hotărârilor din 8 mai 2012, declararea nulității mărcilor contestate, trimiterea cauzelor spre rejudecare la Tribunal, cu obligația pentru acesta de a trimite cauzele la camera de recurs a EUIPO în cazul anulării deciziilor acesteia din urmă, și obligarea Yoshida la plata cheltuielilor de judecată. În susținerea recursurilor formulate, Pi-Design și alții au invocat un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94.

9 Prin cererile depuse la grefa Curții la 16 iulie 2012, EUIPO a formulat recursuri prin care solicita Curții anularea Hotărârilor din 8 mai 2012 și obligarea Yoshida la plata cheltuielilor de judecată. EUIPO a invocat două motive în susținerea recursurilor sale, întemeiate, primul, pe încălcarea de către Tribunal a obligației de motivare care îi revine, iar al doilea, asemenea Pi-Design și alții, pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94.

10 Prin Hotărârea din 6 martie 2014, Pi-Design și alții/Yoshida Metal Industry (C-337/12 P-C-340/12 P, nepublicată, EU:C:2014:129), Curtea a anulat Hotărârile din 8 mai 2012, a trimis cauzele spre rejudecare la Tribunal și a dispus soluționarea cererilor privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

11 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a înlăturat motivul unic invocat de Yoshida și, în consecință, a respins acțiunile formulate de aceasta în întregime.

Concluziile părților

12 Yoshida solicită Curții:

— cu titlu principal, anularea hotărârii atacate și a deciziilor în litigiu;

— cu titlu subsidiar, anularea hotărârii atacate și a deciziilor în litigiu în măsura în care privesc următoarele produse pentru care au fost înregistrate mărcile Uniunii Europene în cauză, și anume, în clasa 8 în sensul Aranjamentului de la Nisa, pietrele de ascuțit și suporturile pentru pietre de

ascuțit, precum și, în clasa 21 în sensul Aranjamentului de la Nisa, ustensilele și recipientele de menaj sau de bucătărie (care nu sunt nici din metale prețioase, nici placate cu acestea), precum și blocurile pentru cuțite și

— în toate ipotezele, obligarea EUIPO, precum și a Pi-Design și alții la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor cu privire la care Curtea a dispus să fie soluționate odată cu fondul prin Hotărârea din 6 martie 2014, Pi-Design și alții/Yoshida Metal Industry (C-337/12 P-C-340/12 P, nepublicată, EU:C:2014:129).

13 EUIPO solicită respingerea recursului și obligarea Yoshida la plata cheltuielilor de judecată.

14 Pi-Design și alții solicită Curții respingerea recursului și obligarea Yoshida la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

15 În susținerea recursului, Yoshida invocă două motive.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94

Argumentația părților

16 Prin intermediul primului motiv, invocat cu titlu principal, Yoshida reproșează Tribunalului că a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 în primul rând prin faptul că a statuat, la punctul 39 din hotărârea atacată, că această dispoziție „se aplică oricărui semn, bi- sau tridimensional, în cazul în care toate caracteristicile esențiale ale semnului îndeplinesc o funcție tehnică”.

17 În această privință, Yoshida susține că Tribunalul a reținut o abordare contrară jurisprudenței Curții (Hotărârea din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punctele 48, 52 și 72), potrivit căreia, pe de o parte, articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 nu se opune înregistrării ca marcă a unui semn pentru simplul motiv că acesta prezintă caracteristici utilitare și, pe de altă parte, termenii „exclusiv” și „necesară” care apar în cuprinsul acestuia urmăresc să limiteze domeniul de aplicare al dispoziției în cauză la formele unui produs ale căror caracteristici esențiale nu fac decât să încorporeze, toate, o soluție tehnică.

18 În al doilea rând, Yoshida susține că Tribunalul a considerat în mod eronat, la punctele 64 și 65 din hotărârea atacată, că posibilitatea de a înregistra semnele în litigiu presupunea ca toate punctele negre să fie „un element nefuncțional important” al semnelor respective și ca acestea din urmă să prezinte un „caracter ornamental evident”. Potrivit Yoshida, articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 nu interzice înregistrarea unor semne „hibride”, care conțin elemente decorative importante din punct de vedere vizual care nu doar încorporează o soluție tehnică, dar care sunt și susceptibile de a avea un caracter distinctiv. Astfel s-ar prezenta situația în cazul semnelor în litigiu.

19 În al treilea rând, Yoshida susține că afirmația Tribunalului, la punctul 65 din hotărârea atacată, potrivit căreia înregistrarea semnelor în litigiu „ar reduce în mod nejustificat posibilitățile concurenților de a introduce pe piață forme alternative ale unui produs care încorporează aceeași funcție tehnică antiderapantă”, ignoră faptul că semnele în litigiu includ elemente decorative care au un caracter distinctiv.

20 EUIPO și Pi-Design și alții apreciază că argumentația Yoshida trebuie înlăturată.

Aprecierea Curții

21 În primul rând, în măsura Yoshida susține că semnele în litigiu constituie „semne hibride“, ea urmărește să repună în discuție constatările de natură factuală efectuate de Tribunal în urma examinării elementelor de probă relevante, în special la punctele 46-50 și 63-65 din hotărârea atacată, referitoare la caracteristicile esențiale ale semnelor în litigiu.

22 Or, în conformitate cu articolul 256 alineatul (1) TFUE și cu articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, recursul se limitează la chestiuni de drept. Tribunalul este singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, precum și să aprecieze elementele de probă. Aprecierea acestor fapte și a acestor elemente de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării acestora, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs (Hotărârea din 26 octombrie 2016, Westermann Lernspielverlage/EUIPO, C-482/15 P, EU:C:2016:805, punctul 35).

23 În această privință, ținând cont de natura excepțională a unei critici referitoare la o denaturare, atât dispozițiile menționate anterior, cât și articolul 168 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de procedură al Curții impun recurentului în special să indice cu precizie elementele care ar fi fost denaturate de Tribunal și să demonstreze erorile de analiză care, în aprecierea sa, l-ar fi condus la această denaturare. O astfel de denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile din dosar, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 octombrie 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punctele 78 și 79).

24 În speță, Yoshida, care se limitează în esență să arate că semnele în litigiu conțin elemente decorative și distinctive importante, nu își susține argumentația prin elemente din dosar care ar putea stabili în mod vădit că Tribunalul a denaturat faptele și elementele de probă, întrucât nu a concluzionat că configurația specifică a tuturor punctelor negre prezenta un caracter ornamental suficient de marcant pentru a fi considerată un element nefuncțional esențial al semnelor în litigiu.

25 În al doilea rând, în măsura în care Yoshida susține că rezultă din cuprinsul punctelor 39, 64 și 65 din hotărârea atacată că aprecierea efectuată de Tribunal în scopul aplicării articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 este contrară jurisprudenței rezultate din Hotărârea Curții din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI (C-48/09 P, EU:C:2010:516), criticile sale rezultă dintr-o interpretare trunchiată a acestei hotărâri.

26 Reiese din hotărârea menționată că, prin limitarea motivului de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 la semnele constituite „exclusiv” din forma produsului „necesară” pentru obținerea unui rezultat tehnic, legiuitorul a apreciat în mod întemeiat că orice formă a unui produs este într-o anumită măsură funcțională și că, prin urmare, ar fi inadecvat să se respingă înregistrarea ca marcă a formei unui produs pentru simplul motiv că are caracteristici utilitare. Prin termenii „exclusiv” și „necesară”, această dispoziție garantează că se respinge numai înregistrarea formelor unui produs care nu fac decât să încorporeze o soluție tehnică și a căror înregistrare ca marcă ar jena, așadar, în mod real utilizarea acestei soluții tehnice de către alte întreprinderi. Astfel, o asemenea înregistrare ar reduce în mod semnificativ posibilitățile concurenților de a introduce pe piață formele unui produs care încorporează aceeași soluție tehnică (Hotărârea din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punctele 48 și 59).

27 Referitor la condiția privind faptul că orice semn constituit „exclusiv” din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic face obiectul motivului de refuz menționat, Curtea a precizat că prezența unuia sau a câtorva elemente arbitrare minore în cadrul unui semn ale cărui elemente

esențiale sunt, toate, dictate de soluția tehnică pe care o exprimă acest semn nu are efect asupra concluziei potrivit căreia semnul respectiv este constituit exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic. În plus, motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 se aplică doar atunci când toate caracteristicile esențiale ale semnului sunt funcționale, astfel încât nu se poate respinge înregistrarea ca marcă a unui semn în temeiul acestei dispoziții dacă respectiva formă a produsului încorporează un element nefuncțional important, precum un element ornamental sau fantezist care are un rol semnificativ în cadrul formei în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punctul 52).

28 Referitor la condiția potrivit căreia nu se poate respinge înregistrarea ca marcă a formei unui produs în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 decât dacă aceasta este „necesară” pentru obținerea rezultatului tehnic urmărit, această condiție nu înseamnă că forma în cauză trebuie să fie singura care permite obținerea acestui rezultat (Hotărârea din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punctul 53).

29 Curtea a arătat de asemenea că o aplicare corectă a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 presupune ca aceste caracteristici esențiale ale semnului în cauză, și anume cele mai importante elemente ale semnului, să fie corect identificate de autoritatea care se pronunță asupra cererii de înregistrare a semnului ca marcă. Odată identificate caracteristicile esențiale ale semnului, autoritatea competentă are obligația de a verifica ulterior dacă toate aceste caracteristici îndeplinesc funcția tehnică a produsului în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punctele 68, 69 și 72).

30 Contrar celor pretinse de Yoshida, rezultă din aceste considerații că faptul că semnul în cauză prezintă aspecte ornamentale sau fanteziste nu împiedică aplicarea motivului de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94, în măsura în care aceste aspecte nu au un rol important în forma produsului în cauză, ale cărui caracteristici esențiale trebuie să îndeplinească toate o funcție tehnică.

31 În consecință, în mod întemeiat a afirmat Tribunalul, la punctul 39 din hotărârea atacată, că articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 se aplică în cazul în care toate caracteristicile esențiale ale semnului îndeplinesc o funcție tehnică. În mod similar, aprecierea Tribunalului, la punctele 64 și 65 din hotărârea atacată, menită în esență să verifice dacă configurația specifică a ansamblului punctelor negre constituia un element nefuncțional semnificativ al semnelor în litigiu reflectă în mod corect considerațiile Curții amintite la punctele 26-28 din prezenta hotărâre.

32 În al treilea rând, în măsura în care, potrivit Yoshida, caracterul distinctiv al semnelor în litigiu se opune aplicării articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94, ea confundă din eroare motivul specific de refuz al înregistrării enunțat la această dispoziție cu cel prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (b), potrivit căruia se respinge înregistrarea mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv.

33 În această privință, trebuie arătat că inserarea în articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 a interdicției de a înregistra ca marcă orice semn constituit din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic garantează faptul că întreprinderile nu pot utiliza dreptul mărcilor pentru a perpetua, nelimitat în timp, drepturi exclusive asupra unor soluții tehnice (Hotărârea din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punctul 45).

34 În plus, legiuitorul a stabilit în mod deosebit de riguros incapacitatea de a fi înregistrate ca mărci a formelor necesare pentru obținerea unui rezultat tehnic, prin faptul că a exclus motivele de refuz enunțate la articolul 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 40/94 din domeniul de aplicare al excepției prevăzute la acest articol 7 alineatul (3). Astfel, din cuprinsul articolului 7 alineatul (3) din acest regulament reiese că este interzisă înregistrarea ca marcă a formei unui produs necesare pentru

obținerea unui rezultat tehnic chiar și în cazul în care aceasta a dobândit un caracter distinctiv după ce a fost utilizată (Hotărârea din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI, C-48/09 P, EU:C:2010:516, punctul 47).

35 Pe cale de consecință, articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 constituie un obstacol susceptibil să împiedice înregistrarea ca marcă a unui semn constituit exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic, chiar dacă acest semn ar putea îndeplini funcția esențială a mărcii, care este aceea de a garanta consumatorului identitatea originii produselor sau a serviciilor în cauză, permițându-i să le distingă fără nicio posibilitate de confuzie de cele care au o altă proveniență (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2005, BioID/OAPI, C-37/03 P, EU:C:2005:547, punctul 60, și Hotărârea din 16 septembrie 2015, Société des Produits Nestlé, C-215/14, EU:C:2015:604, punctul 38).

36 Prin urmare, primul motiv de recurs trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 51 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94

Argumentația părților

37 Prin intermediul celui de al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, Yoshida reproșează Tribunalului că a încălcat articolul 51 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 întrucât a omis să examineze, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 48 și 53 din hotărârea atacată, dacă condițiile de aplicare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din acest regulament erau îndeplinite cu privire la fiecare dintre produsele pentru care au fost înregistrate semnele în litigiu.

38 În plus, Yoshida susține că Tribunalul nu putea îndeplini obligația prevăzută la articolul 51 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 aplicând constatările reținute în hotărârea atacată la produsele în cauză lipsite de mânere, și anume, în clasa 8 în sensul Aranjamentului de la Nisa, pietrele de ascuțit și suporturile pentru pietre de ascuțit, iar în clasa 21 în sensul Aranjamentului de la Nisa, ustensilele și recipientele de menaj sau de bucătărie (care nu sunt nici din metale prețioase, nici placate cu acestea), precum și blocurile pentru cuțite. Potrivit Yoshida, în ceea ce privește aceste produse, articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 nu este aplicabil, întrucât semnele în litigiu constituie mărci bidimensionale care pot fi utilizate drept logo.

39 EUIPO și Pi-Design și alții susțin că acest motiv nu poate fi admis.

Aprecierea Curții

40 Reiese din deciziile în litigiu că Camera întâi de recurs a EUIPO a concluzionat că semnele în litigiu erau mărci figurative constând dintr-o reprezentare bidimensională a mânerului produselor pentru care a fost solicitată înregistrarea.

41 Rezultă de asemenea din deciziile în litigiu că respectiva cameră de recurs a EUIPO a declarat nule înregistrările semnelor în litigiu ca marcă a Uniunii Europene în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 în ceea ce privește ansamblul produselor pentru care aceste semne au fost înregistrate.

42 Cu toate acestea, analiza dosarului prezentat Curții permite să se constate că Yoshida nu a invocat în niciun stadiu al procedurii în fața Tribunalului incompatibilitatea deciziilor în litigiu cu articolul 51 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94.

43 Astfel, Yoshida s-a limitat să susțină, prin intermediul motivului unic invocat în primă instanță și întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94, că semnele în litigiu reprezentau un simplu motiv decorativ fără valoare funcțională, considerent pentru care nu se putea aprecia că acestea erau constituite exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic în sensul acestei dispoziții.

44 În această privință, examinarea dosarului de care dispune Curtea arată că, deși Yoshida a amintit în primă instanță că înregistrările semnelor în litigiu acopereau diferite produse din clasele 8 și 21 în sensul Aranjamentului de la Nisa, ea a procedat astfel exclusiv în scopul de a contesta în general aplicabilitatea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 la semnele în litigiu.

45 În schimb, prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, Yoshida reproșează în esență Tribunalului că nu a controlat legalitatea deciziilor în litigiu în lumina articolului 51 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 și susține că condițiile de aplicare prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din acest regulament nu sunt îndeplinite în ceea ce privește câteva produse specifice pretins lipsite de mânere.

46 Or, rezultă dintr-o jurisprudență constantă a Curții că a permite unei părți să invoce pentru prima dată în fața Curții motive și argumente pe care nu le-a invocat în fața Tribunalului ar echivala cu a o autoriza să sesizeze Curtea, a cărei competență în materie de recurs este limitată, cu un litigiu mai extins decât cel cu care a fost învestit Tribunalul. În cadrul unui recurs, competența Curții este, prin urmare, limitată la examinarea aprecierii de către Tribunal a motivelor și a argumentelor care au fost dezbătute în fața acestuia (Hotărârea din 8 noiembrie 2016, BSH/EUIPO, C-43/15 P, EU:C:2016:837, punctul 43 și jurisprudența citată).

47 În aceste condiții, trebuie să se respingă al doilea motiv de recurs ca fiind inadmisibil.

48 Din tot ceea ce precedă rezultă că recursul trebuie respins în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

49 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.

50 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul menționat, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât EUIPO și Pi-Design și alții au solicitat obligarea Yoshida la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea ei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Yoshida Metal Industry Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături